

AMERIŠKA DOMOVINA

AMERICAN IN SPIRIT FOREIGN
IN LANGUAGE ONLY

AMERICAN HOME

SLOVENIAN MORNING
DAILY NEWSPAPER

NO. 165

CLEVELAND, OHIO, TUESDAY MORNING, JULY 14TH, 1936

LETO XXXIX. — VOL. XXXIX.

Maščevanje ljudi, ki so prodajali dekleta v belo suženjstvo

Washington, 12. julija. — Lepo mladenko Margaret Louise Bell, staro 23 let, ki je pričala proti Charlesu Luciano, lordu belih suženj v New Yorku, so našli danes v njenem apartmentu v groznem stanju. Dekle je bilo malo živo in je imelo na bokih vrezane črke "C L", in številke "3-12".

Mladenka, ki je bila poznana policiji tudi pod imenom Jean Costello, je izjavila policiji, da jo je pretepel, zvezal in mučil neki mož, ki je bil član Lucianove gänge. Ko je mislil, da jo je dovolj mučil, je odprl v apartmentu štiri odvodnike plina ter jo pustil, da bi umrla.

Policija je našla žensko v kuhinji njenega apartmanta, ležečo na tleh, vso v krvi in napol nezavestno. Policijo je priključila telefonistinja v apartment poslopu, ki je slišala vpitje.

Mladenko so odpeljali najprej v bolnišnico, ko pa je prišla nekoliko k sebi, so jo prepeljali na policijsko postajo k zaslišanju. Sodi se, da je bilo maščevanje motiv dejanja. Mladenka je namreč izpovedala, da je sprejela \$500.00 z obljubo, da bo pričala v prilog Lucianu, toda preden je svojo izjavo podpisala, je odšla iz New Yorka.

Deklina je povedala policiji sledečo zgodbo:

V Washington je prišla pred desetimi dnevi, ker se je bala maščevanja Lucianovih gangsterjev. V nekem nočnem klubu v Virginiji je v soboto večer Miss Bell spoznala v nekem temnem poletnem moškem moža, ki je bil član Lucianove gänge. V strahu je odšla ter naglo odhitela v svoj apartment, kjer je šla takoj k počitku. Kmalu potem — bilo je med 2 in 2:30 zjutraj, je zaslišala trkanje na vrata, ki jih je strahoma odprla. Komaj so se vrata odprla, jo je neki mož udaril po obrazu, jo vrge na tla in zvezal.

Mož jo je nato vrge na posteljo ter ji vrezal omenjene črke na kožo na njenem trebuhu, številke pa na njenem boku. Nato je odprl plin, vzel ključ apartmanta ter zaklenil vrata, ko je odšel. Mladenka se je nato malo živja splazila s postelje v drugo sobo, kjer je ugotovila, da je možki prerezal žice enega telefona, toda drugega telefona pa ni opazil. Tu je vrgla slušalo na tla in vpila na pomoč. — Policija je neumorno na delu, da izsledi krivca.

Vrtničani za Cankarja

Mr. John Jesenko iz Girarda, ki je doma iz Vrhnice in ki je pok. Ivana Cankarja osebno poznal, je ves navdušen daroval za spomenik Cankarja v Jugoslovanskem kult. vrtu \$5.00, s pripombo, da bo še več nabral. Mr. Jesenko je izrazil zadovoljstvo, da bo stal Cankarjev spomenik v našem kulturnem vrtu.

Unija tiskarskih vajencev

Ustanovljena je bila unija tiskarskih vajencev, ki je priklopljena Cleveland Typographical Union. Unija teh mladostnih tiskarjev je bila ustanovljena v nedeljo in ob tej priliki so bili izvoljeni tudi odborniki. Smoter te unije je, da se pripomore vajencem do diskusij glede unije ter njenih temeljnih načel.

Med Avstrijo in Nemčijo dosežen sporazum

Dunaj, 13. julija. — Avstrija in Nemčija sta — vsaj začasno — pokopali bojno sekuro, po desetletju sovražnosti in bojev, ki so bili na dnevnem redu, ker so hoteli naciji kontrolirati in dominirati deželo. Kancelar Kurt Schuschnigg in nemški poslanik von Papen sta naredila nekako mirovno pogodbo, ki utegne izpremeniti lice evropskega političnega zemljevida. Rečeno je, da je nemški kancelar Hitler odobril to pogodbo. V glavnem ta pogodba jamči sledeče:

Nemčija bo priznala popolno neodvisnost Avstrije.

Nevmešavanje nacistične nemške vlade v avstrijske notranje zadeve, vključno možno restoracijo Habsburžanov.

Obsodba nacističnega gibanja v Avstriji od strani kancelarja Hitlerja.

Prva posledica te pogodbe, čim jo bo podpisal Hitler, bo, da bo nemudoma izpuščen na svobodo avstrijski naciji, ki so zaprti kot politični jetniki.

V južnoameriški republiki Boliviji je veliko pomanjkanje delavcev

La Paz, Bolivija, 13. julija. — Danes, ko vlada po vsem svetu velika brezposelnost, je Bolivija menda edina dežela, kjer je mnogo več dela kakor pa delavcev, ki bi to delo vršili. Vlada je pričela delovati na to da spravi k delu vse moške, stare od 18 do 60 let.

Vladni uradniki pravijo, da ni nikjer pomanjkanja dela, katerega je dovolj za vse moške prebivalstvo Bolivije. Vlada je pričela sestavljati statistiko vseh brezposelnih istočasno pa izdelujejo industrijske in trgovinske naprave listine del, ki so odprta in nezasedena, ker ni dovolj delavcev na razpolago.

Obe ti dve statistiki bosta gotovi 27. julija, nakar bodo vzeti možje na delo. Delali bodo pod povsem novim sistemom, v tako zvanih delavskih brigadah, ki bodo pod nadzorstvom delavskega departmanta.

Glavni vzrok, da je v Boliviji pomanjkanje delavcev, pravijo vladni uradniki, je ta, ker mnogo tisočev veteranov iz vojne med Chaco in Paragvajem, dobiva penzijo, ki je dovolj velika, da žive lahko brez dela.

Vlada izjavlja, da bo v vseh ozirih skrbela za delavce ter gledala, da bodo slednji prejimali običajne mezde ter da bodo delali v zdravih delavskih razmerah.

Delo v vrtu napreduje

Delo v Jugoslovanskem kulturnem vrtu lepo napreduje. V nedeljo so si stvar ogledali zastopniki vseh okrožij iz Clevelanda ter centralni odbor. Sklenili so, da bodo šli s podvojeno silo na delo za pobiranje doneskov. Obenem so sklenili, da se priredi v nedeljo 30. avgusta velikanski piknik v Puritas Springs. Čisti dobiček gre za kulturni vrt. Več o tem se bo še poročalo.

Hladneje sredi tedna

Kot poroča vremenski urad iz Washingtona (na clevelandskoga se itak ni dosti zanesli), bodo dobili dež v te kraje šele sredi tedna in da bo v četrtek že hladneje.

V Abesiniji še dolgo ne bo miru; upori domačinov na dnevnem redu

Washington, 12. julija. — Semkaj so prispela poročila, da so da so abesinske čete pričele gverila vojno ter da neprestano napadajo in vznemirjajo Italijane. Te dni so ubili Abesinci nekaj laških avijatikov in na dveh mestih razdrli progo med Džibutijem in Francosko Somalijo.

Rim, 13. julija. — Tukaj se uradno priznava, da je bilo v Wollega provinci in Abesiniji 20 Italijanov žrtev abesinskega napada iz zasede, pri katerem je bilo ubitih tudi devet laških avijatikov, med njimi major Antonio Locatelli. Med ubitimi so dalje: dva kapetana, dva poročnika, en seržant, dva mehanika, en prostak in dva tolmača-domačina.

Pariz, 13. julija. — Tukajšnji listi poročajo, da so se Abesinci polastili kraja Moggio, ki je oddaljen 37 milj jugovzhodno od Addis Ababe. Z zavzetjem tega kraja so Abesinci prerezali železniško zvezo med Francosko Somalijo in mestom Džibutijem.

Opatija prodaja slavna književna dela

Dunaj, 13. julija. — Slavna opatija benediktincev v Admontu na Gornjem Štajerskem, ki je bila ustanovljena v 11. stoletju, je dobila od avstrijske vlade dovoljenje, da sme prodati približno sto svojih slavnih književnih del.

Knjige obstajajo večinoma iz redkih in dragocenih kopij sv. Pisma ter iz drugih knjig, ki so bile natisnjene pred letom 1500. Med knjigami je tudi slaven rokopis, o katerem se pričakuje, da bo sam prodan za \$30.000.

Knjižnica tega samostana ima okoli 100.000 knjig in nad 1100 rokopisov iz srednjega veka.

Za kulturni vrt

Za Jugoslovanski kulturni vrt smo zopet prejeli lepo vsoto denarja in sicer po sledečem redu. Mrs. Rozalija Zupancič je ponovno nabrala \$35.00. Mrs. Mary Lušin in Mrs. Ella Starin sta nabrali \$9.50. Mr. Frank Budič iz 6407 Spilker ave., je daroval za olešpava vrta \$5.00. Mrs. Jennie Pust, blaginjičarka collinwoodskega okrožja je izročila vsoto \$22.05. Nabirale so: Mrs. Margaret Kogovšek in Mrs. Pižmoht \$13.05, Mrs. Jennie Pust in Mrs. Pižmoht sta nabrali \$9.00. Mrs. Mary Stuešek je darovala \$1.00. Vsem darovalkam in nabiralkam najlepša hvala in mnogo posnemalcev. — Centralni tajnik.

Pozdravi s počitnic

Mr. Frank Jakšič in družina pošiljajo pozdrave vsem prijateljem in znancem iz Grand Canyona, Arizona. Pravijo, da tako lepih krajev še niso videli. — Mrs. Rose L. Erste pa pošilja pozdrave iz Grand Rapids, Ohio. Hvala!

Iz bolnice

V ponedeljek je bil pripeljan iz St. Lukes bolnice po Ferfoliatovi ambulanci dobro poznani rojak Louis Gregorič, p. d. Urbajs, 3480 E. 89th St., kjer ga prijatelji lahko obiščejo. — V St. Lukes bolnico pa je bila odpeljana s Ferfoliatovo ambulanco Helen Samarge, 3811 E. 78th St. Začasno obiski niso dovoljeni.

Žrtve vročine

Ljudje cepajo ko muhe v tej vročini. V Detroitu je umrlo v šestih dneh radi vročine 257 oseb. Vsega skupaj je umrlo zadnje dni radi vročine v Zed. državi 1,821 oseb. Tudi Kanada je prizadeta. V Toronto je umrlo 450 oseb in je pogrebnikom zmanjkalo krst. V državi Ohio jih je umrlo 136 radi vročine in v samem Clevelandu jih je umrlo včeraj devet radi vročine.

Otroke je lovil v pasti za volkove

San Francisco, 13. julija. — Hyman Gorwitz, 56 let star in lastnik prodajalne s starinami, je priznal policiji, da je nastavljal otrokom volčje pasti. "Otroci so mi neprestano kradli," je izjavil policiji, "kakor hitro sem odšel iz prodajalne. Moja žena in otroci so na deželi. S tukajšnjimi otroci sem imel neprestane sitnosti. Pobijali so mi okna in plezali preko ograje."

Nečloveškega juda so aretirali, ker sta dva soseda izpovedala, da sta ga videla, kako je na dvorišču nastavljal otrokom volčje pasti, na katere je pritrdil kct "vado" svetle desetine.

Nagrade trgovske zveze

Progresivna trgovska zveza naznanja, da je dobil nagrado \$15.00 v seriji "G" John Kantz, 19908 Mohican ave. Nadaljne nagrade so dobili siedeči: Pearl M. Baldwin, 13817 Shore Dr., James Sebring, 14414 Sylvia ave., John Ruparčić, 6315 Carl ave., Mary Mehle, 391 E. 165th St., And. Gruđen, 15107 Hale ave., Elizabeth Smrdel, 1228 E. 167th St., Mary Ceranko, 14414 Thames ave., Anton Slapnik, 14305 Jennie ave., Pawlova Strauss, 14021 Darwin ave., Sylvia Pevec, 14807 Sylvia ave., Stefania Paulin, 6622 Bliss ave. Victor Meden, 1065 E. 61st St., E. W. Heinrich, 13716 Othello ave., William Walsh, 395 E. 152 St., Herbert Martin, 1382 E. 188th St.

Centenim odjemalcem se priporoča, da zahtevajo pri vseh jugoslovanskih trgovcih nagradne listke.

Bedakov ne zmanjka

Ker je hotel dokazati dvema tujcem, da ni noben "bum", kakor sta onadva dejala da je, je William Doyle, 41 let star in stanujoč na 1746 Arabelle Rd., brž tekel na Society of Savings banko ter tam dvignil svoje prihranke v vsoti \$700.00, katerih se je pa že par minut zatem rečno iznebil. — Tujca sta se srečala z Doylejem na Public Square, nakar so začeli kramljati. Beseda je dala besedo in tujca sta stavila z naivnežem, da slednji nima nobenega denarja. Bedak pa je naglo tekel na banko in dvignil omenjeno vsoto. Ko se je vrnil, se je ponovito stari sleparski trik, ki še zdaj ni izmordoval nekaterih navčnih, pomilovanja vrednih ljudi. Tujca sta dela denar v kuverto, poleg njegovega denarja pa svojih \$400.00, nakar sta kuverto izročila Doyleju. Ko je bil ta sam in je pogledal v kuverto z "denarjem", je ugotovil, da so bili notri izrezki navadnega papirja. . . Bog daj norcem pamet!

Liga narodov za države ameriškega kontinenta

Charlottesville, Va., 12. julija. Dr. Adran Recinos, poslanik republike Guatemale, je imel v Institute of Public Affairs govor, v katerem je priporočal ustanovitev Lige narodov za države ameriške celine. Dalje je priporočal tudi ustanovitev vseameriškega sodišča.

"Leta 1919 se je 15 ameriških republik pridružilo Zvezi narodov," je dejal poslanik, "ker so verjele obljubam o kolektivni varnosti za vzdržanje miru ter obljubam o medsebojni pomoči v slučaju napada."

"Toda usoda Abesinije, zamotano razmere v Evropi in položaj na Daljnem vzhodu, vse to je prepričalo latinsko - ameriške države, da se morajo za svojo varnost pobrigati tostran oceana. Latinsko - ameriške države, ki so bile ali so še članice Lige narodov, bodo prav lahko ustvarile svojo posebno ligo; pri tem bo morda težavno pregovoriti Zedinjene države, da se pridružijo tej zvezi. Brez sodelovanja Zedinjenih držav pa ne more biti nobene ameriške lige narodov."

"Zedinjene države in Argentina imajo n. pr. veliko trgovino z različnimi evropskimi državami, zato je potrebno, da se sestavi pravilnik splošnih določb, ki naj veljajo za vse ameriške republike v zavarovanja njihovih interesov v slučaju vojne."

Poroka ameriške poslanice v Hyde Parku

Hyde Park, N. Y., 12. julija. Tu se je včeraj poročila Mrs. Ruth Bryan Owen, ki je ameriška ambasadorica na Danskem, z Boerge Rohde-jem, kapetanom kraljevske garde.

Mrs. Owen je hči znanega umrlega ameriškega državnika Williama Jenningsa Bryana in prva Amerikanka, ki je še kdaj zavzemala mesto poslanice.

Novoročena sta bila gosta predsednika Roosevelta in njegove soproge, ki sta jima privedla svatovsko večerjo.

Nesreča pri zabavi

Včeraj so imeli domačo zabavo na vrtu pri hiši Mr. in Mrs. Jurij Gostan, 1587 E. 26th St., kjer so se zabavali s tem, da so kazali drug drugemu umetnost v skakanju in gibčnosti. Pri tem je George Gostan padel tako nesrečno, da si je zlomil tilnik in kmalu zatem umrl. Bil je star 42 let. Doma je bil iz Prekmurja. Zapušča soprogo Ano in dva sina, 11 letnega Stefana in 9 letnega Georga. Bil je član SDZ, društva št. 55. Pogreb oskrbuje pogrebni zavod A. Grdina in sinovi. Čas pogreba bo naznanjen jutri.

V bolnico

Sinoči je bil nagloma odpeljan Mike Birtič, 1167 E. 58th St. — V Glenville bolnico je bila odpeljana pa Mrs. Jennie Kotnik, 7515 St. Clair Ave. Nahaja se v sobi št. 107, kjer jo lahko obiščejo. Obema želimo, da bi skoro vrnila zdrava domov.

Pogreb Mary Resetič

Pogreb umrle rojakinje Mary Resetič, 525 E. 143rd St., se vrši v sredo ob 8:30 zjutraj iz hiše žalosti v cerkev Marije Vnebovzete in od tam na sv. Pavla pokopališče.

Kolizija med busom in avtomobilom; 4 mrtvi

Marion, O., 13. julija. — V bližini Mariona se je pripetila grozna nesreča. Avtomobil, v katerem se je vozila rodbina Carla McGuire, je kolidirala z avtobusom v bližini Meekerja, šest milj od Mariona, in četvero oseb omenjene obitelji, ki so bile v avtomobilu, je živih zgorelo.

Mrtvi so: Zakonca McGuire, stara po 40 let, in dva njiju sinova, Carl Eugene, 10, in še en sin, star 4 leta. Tretji sin, 21-letni John, je bil potegnut iz preveč avta, toda je dobil silne in nevarne opekline. Voznik busa je dejal, da ko je pasiral njih dom, je privozil njih avto po "drivewayju" na cesto in voznik ni mogel več preprečiti usodne kolizije. Pri tem se je užgal gasolin v McGuirjevem avtomobilu, in preden so mogli potniki v busu priskočiti na pomoč, je bil avtomobil že zavrt v plamen.

"Buržuji" in duhovniki v Rusiji so dobili volivno pravico

Moskva, 13. julija. — V nekem govoru je Mihael Ivanovič Kanenin, predsednik sovjetske Rusije, izjavil, da je dobil nešteto vprašanj od delavcev — članov komunistične stranke — glede elementarnih pravic duhovnikov, kulakov (dobro stoječih kmetov) in bivših buržujskih elementov v splošnem.

"Ta vprašanja so povsem na mestu," je rekel Kanenin, "ampak mi čutimo, da so delavске mase, ki tvorijo pretežno večino našega prebivalstva, zdaj povsem z nami in na naši strani. Zato smo tudi sklenili, da jim bomo dali iste volivne pravice kakor delavcem v mestih. — Sicer vemo, da nasprotniki režima še vedno obstajajo in nanje tudi pazimo, toda ti nasprotniki so danes stari po letih in nam ne morejo več škodovati."

"In kar je glavno pri tem, da damo volivno pravico našim nasprotnikom, to je duhovnikom, kulakom in buržujskim slojem, je to, da jim damo s tem možnost, da sodelujejo z nami, kar ne more ostati pri njih brez ugodnih posledic."

To je najbolj liberalna izjava, ki jo je še kdaj podal kak prominenten sovjetski državnik.

Senator Norris 75-letnik

McCook, Neb., 12. julija. — George W. Norris, senator-veteran iz Nebraske, je praznoval včeraj tukaj svoj 75. rojstni dan, ne da bi ob tej priliki povedal častnikarjem, ki so bili pri njem, če bo kandidiral še za peti termin v senatu. Predsednik Roosevelt kakor tudi demokratska konvencija države Nebraske, sta mu prigovarjala, naj zopet kandidira v senat.

Belajeva razprodaja

V modni trgovini Frank Belaja, 6205 St. Clair ave., je razprodaja na vsem blagu. Opozarjamo na oglas v današnjem listu.

Postelja zastoj

Kompletne postelje - samice se da revni družini. Vprašajte na 787 E. 185th St.

V bolnici

Mr. Max Gerl, 18613 Kewanee ave., se nahaja v St. Alexis bolnici, soba št. 242, kjer ga prijatelji lahko obiščejo.

Zanimive vesti iz življenja ameriških Slovencev

V Pueblo, Colo., je umrla Frances Popovich, Hrvatica. Zapušča dva sinova in dve hčerki.

V Buhl, Minn., je umrl Frank Senk, doma iz Visokega.

Rev. Valentin Schiffrer, ki župnikuje v mestu Faribault, Minn., se je podal na obisk v staro domovino, Stražišče pri Kranju.

V So. Chicagu se je težko ponesrečil v tovarni Anton Jakše.

V Chicagu, Ill., je umrl Fr. Mubi, doma z Senčurja pri Kranju.

Jakob Simončič, rudarski invalid v Gornjem logu, prosi rojake v Ameriki, da bi mu pomagali najti brata Josipa, ki se je zadnjič javil iz Chicaga l. 1926. V Lafayette, Colo., je dovršil šolo z odliko 21 letni Frank Slavec, ki je šele pred petimi leti prišel k svojim staršem iz Knežaka na Notranjskem. Dasi šele pet let tukaj, pa je dovršil šolo z odliko in je radi tega dobil stipendijo za 4 leta nadaljnega obiskovanja šole.

V Bendlu, Ill., je voz ulične železnice ubil 19 letno Kristino Prelec.

V Calumetu, Mich., se je v rudniku ponesrečil Paul Staudohar. V bolnici so mu morali odrezati nogo.

Pri delu v rudniku v Ely, Minn., sta se ponesrečila rojaka Frank Seršen in Frank Soštar. Nahajata se v bolnici.

Rev. James Černe je bil imenovan za župnika v West Allisu, Wis. Prej je tam župnikoval Rev. Luka Gladek ki je pred nedavnim umrl.

V Orient, Ill., je umrl Anton Tomšič, doma iz Kostivnice pri Litiji. V Jolietu, Ill., je pa umrl John Klemenčič, doma iz Metlike. Bil je nad 50 let v Ameriki.

Neva pot ob jezeru

V par tednih bo odprta nova avtomobilska pot ob jezeru, od Gordon parka do 9. ceste. Najprej bo odprta pot od 55. ceste do 9. ceste in par tednov zatem še do Gordon parka, kjer se bo zvezala pri Illuminating Co., z sedanjo potjo ob jezeru. Ta nova pot bo dolga tri milje in pol ter bo stala \$3,500,000, kar je vse prispevala vlada Zed. držav. Ta pot bo mnogo pomagala rešiti gnečo, ki vlada zjutraj, ko gre tisoče avtomobilov v mesto in zvečer domov. Tudi mesto bo dobilo novo lice ob jezeru, ko bo izginilo staro smetišče in se bo pokazal tam lep bulevard.

Vaje Slavčkov

Pevske vaje Slavčkov se bodo vršile v sredo, mesto v nedeljo. Prošeni ste starši, da pošljete Slavčke točno k pevskim vajam v sredo 15. julija ob desetih dopoldne.

Maša zadušnica

V sredo se bo brala v cerkvi sv. Vida ob šestih sv. maša za pokojno Mary Peterlin ob priliki 4. obletnice njene smrti. Sorodniki in prijatelji so vabljeni.

Zadušnica

Jutri se bo brala v cerkvi sv. Vida ob sedmih sv. maša za pokojno Marijo Zakrajšek (Pekovko). Sorodniki in prijatelji so vabljeni.

"AMERIŠKA DOMOVINA"

AMERICAN HOME — SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER

2117 Mt. Clair Ave. Cleveland, Ohio

Published daily except Sundays and Holidays

NAROCNINA:

Za Ameriko in Kanado, na leto \$5.50, Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.00
Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.00, Za Cleveland, po pošti, pol leta \$3.50
Za Cleveland, po razpisu: celo leto, \$5.50, pol leta, \$3.00, Za Evropo, celo leto, \$8.00, Posamezna številka, 3 cente.

SUBSCRIPTION RATES:

U. S. and Canada, \$5.50 per year; Cleveland, by mail, \$7.00 per year.
U. S. and Canada \$3.00 for 6 months; Cleveland, by mail, \$3.50 for 6 months.
Cleveland and Euclid by carriers, \$5.50 per year, \$3.00 for 6 months.
Single copies 3 cents. European subscription, \$8.00 per year.

JAMES DEBEVOE and LOUIS J. PIRO, Editors and Publishers

Entered as second class matter January 5th, 1909, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3d, 1879.

83

No. 165, Tues., July 14, 1936

Prodajni davek

V letu 1932 so državljani države Ohio odglasovali, da se znižajo davki na hiše, lote, posestva in farme za 50 odstotkov. To glasovanje se je vršilo v letu, ko so bili posestniki hiš in farm najmanj zmožni plačevati visoke davke in so bili gotovo pri volji, da glasujejo za znižanje davkov na svoja posestva.

S tem, da so se znižale davki na hiše, lote in posestva, je pa država Ohio zgubila letno najmanj \$50,000,000.00 v davkih. In v istem času so pa ponovni tisoči in tisoči zahtevali podporo od države, češ, da so brez dela in da morajo živeti.

V takih okoliščinah ni preostajalo državi Ohio drugega kot uvesti nove davke. Mnenje ogromne večine državljanov v Ohio je bilo, da se znižajo davki na lastnino. V istem času je pa bilo mnenje stotisočih članov in brezposelnih, da morajo živeti in da morajo od nekod dobiti potrebne dohodke za življenje.

Državna postavodaja države Ohio je uvidela, da mora nekaj narediti tozadevno. Država je zgubila radi znižanih davkov na posestva skoro \$50,000,000 na leto, in to ob času, ko je brezposelnost vedno bolj naraščala in ko so lačni pristiskali na državo, da jim prepreči, da ne umrjejo od lakote.

To je bil vzrok, da so upeljali prodajni davek v državi Ohio, ki je toliko zaslužen danes v skoro vseh krogih. Prodajni davek je bil edini izhod iz državnega bankrota, v katerem se je nahajala država Ohio, potem, ko so državljani znižali potomo javnega glasovanja davke na posestva in zemljiško lastnino za 50 odstotkov.

Lansko leto je država Ohio nabrala \$49,000,000 v prodajnem davku. Zgubila je pa \$39,000,000, ker se je znižal davek za 50 odstotkov na hiše in posestva. A v istem času se je držala Ohio na pritisk Zedinjeni držav obvezala, da plačuje starostno pokojnino, in svota, ki jo je prinesel prodajni davek več nad svoto, za kolikor se je znižal davek na hiše in posestva, je bil pripisan v sklad starostne zavarovalnine.

Pred petnajstimi ali desetimi leti smo plačevali v državi Ohio primerno male davke. Pa so prišli bivši vojni veterani, kateremu vsakemu je država Ohio izplačala \$200.00 v gotovini. To je zadolžilo državo Ohio za \$250,000,000. In to moramo plačevati vsi brez izjeme, eni v davkih, drugi v rentih.

Potem je prišel relief. Tekom štirih zadnjih let je morala država Ohio izplačati za brezposelno zavarovalnino v obliki relifa nič manj kot \$108,000,000. Tega denarja ni bilo na razpolago. Uvesti so se morali novi davki, in eden izmed teh davkov je bil — prodajni davek, radi katerega je bilo toliko krika v javnosti, a je vendar ta prodajni davek pomagal največ onim, ki so ga najmanj plačali.

Prodajni davek je nadalje zadostoval, da so si javne šole v državi Ohio zopet pomagale naprej. Prodajni davek je pomagal, da se starcem in stankam v državi Ohio plačuje starostna pokojnina, prodajni davek je končno popolnoma uredil finančne zadeve države Ohio.

Sedanjí governor Martin L. Davey, demokrat, je dognal, da država Ohio pobira preveč prodajnega davka. Računali so, da bo prinesel prodajni davek letos \$50,000,000 državi Ohio, toda kot so danes razmere, prinaša prodajni davek državi svote, da se bo koncem leta 1936 lahko računalo na \$60,000,000 dohodkov od prodajnega davka.

Governor Davey kot prvi uradnik države Ohio, je to dognal in predlagal državnim zbornici, da se zniža prodajni davek. In zniža naj se tam, kjer ga plačuje povprečni delavec, namreč pri nakupovanju živil in vsakdanjskih življenjskih potrebščin.

S tem je governor Davey zadel na pravo struno. Brez ozira, če governor kandidira letos ponovno ali ne, s tem, da je zahteval od državne postavodaje znižanje davka na živila, je dosegel rekord, na katerega je lahko ponosen, in katerega bodo državljani pri prihodnjih volitvah vpoštevali.

Važne collinwoodske novice

Mislím, da mi boste oprostili, sobrata. Da vas zopet nadlegujem s svojim skromnim dopisom. V zimskem času se človek pritožuje, da ga zebe, pa tudi poleti ni brez pritožb, posebno zdaj v juliju, ko se je pričela prava vročina, ki traja zdaj že nekaj dni. Toda poletni časi so jako spremenljivi: zdaj je vroče, zdaj pa zopet hladno itd.

Tudi v Collinwoodu se je veliko spremenilo po odhodu monsignorja Hribarja. Izgubili smo mladega duhovnika. Fara bo zalevala za njim vedno. Dobili smo pa drugega po imenu Rev. Česlesnika. Tudi ta je nadvse prijazen in takoj ob prihodu se je priljubil vsem. Mislím, da bo dober naslednik pokojnega mu

še pa kdo dvomi o tem, naj pride pogledat, pa se bo prepričal.

Društvo je sklenilo na zadnji seji, da kateri ne pride na to domačo zabavo ali vsaj na prihodnjo sejo, bo za en mesec suspendiran. To je posebno važno ta mesec, ko dobi vsak član dividendo, kakor jo plača vsako leto ta jednota. Zapomnite si to člani in preberite to vabilo natančno, da se ne boste potem hudovali, kaj vse se na seji sklepa. Pridite na sejo, pa boste slišali sklep seje.

Ampak, da se ne boste preveč ustrašili, naj povem, da to glede suspendacije ne odgovarja resnici, ampak se je pisec zato poslužil tega, da bi se člani bolj zanimali. Saj je vedno tako slaba udeležba na sejah. Društvo pa prav zdaj lepo napreduje in še nikdar ni bilo toliko denarja v blagajni, bi skoro rekel, odkar se je društvo ustanovilo. Torej bratje upoštevajte to, nikar ne glejte na društvo samo takrat, kadar potrebujete podpore, pač pa tudi takrat, kadar društvo kaj priredi za nas vse in vsakega v korist.

Nadalje je društvo sklenilo, da se korporativno udeležimo blagoslovitve nove društvene zastave društva sv. Jožefa št. 169 KSKJ dne 19. julija. Ta dan bo slovesna sv. maša. Natančnejši program bo še priobčen. Tudi na to slavnost vas prijazno vabim. Zapomnite si, da je tudi društvo sv. Jožefa naše bratsko društvo in je naša dolžnost, da si gremo na roke. Le potem bomo kaj dosegli in le v slogi je moč, pravi star pregovor. Nihče naj ne reče, da se bo brez njega vse opravilo. Torej udeležimo se slavnosti bratskega društva sv. Jožefa in pa naše domače zabave. Zbirališče je na Holmes Ave. Če pa ne pridete, pa veste kaj sledi, če verjamete ali pa ne.

John Mesec.

Vabilo na piknik

Prišli so vroči dnevi. Želeli smo si toplejših časov in dočakali smo jih. Pa že zopet nam ni prav, vsepnek se sliši: vroče je, vroče! Tako se nam nikoli ne ustreže.

Mogoče že veste, da društvo Waterloo Grove št. 110 W. C. priredi piknik v nedeljo 19. julija na Stuskovih prostorih. Tam se bomo gotovo ohladili. Torej vas vljudno vabimo, da pridete, ker tam ni vročine. Kralja vam ne bom opisovala, ker je gotovo že vsakemu znan. Pridite si sami ogledat ta prostor, in gotovo se vam bo dopadel. Članstvo tega društva pa gotovo pride, saj si mora vsaka misliti, za kaj se gre in komu v prid je ta piknik. Sestre, je brez vsakega izgovora! Kajti izgovor nam ne bo nič pomagal do blagajne.

Da bo imel vsak in vsaka priliko priti, vas bo truh odpeljal izpred SDD in vogala 168. ceste, pa na 175. cesti. Točno ob dveh in ob treh. Da ste gotovo ob tem času na mestu. Ako bo slučajno deževalo, se nikar ne ustrašite. Stušek ima tako veliko hišo, da bo za vse dovolj prostora. Torej na svidenje v nedeljo.

Frances Henikman.

Po tridesetih letih

"Manuela, Manuela!" je vzkliknil oni dan Pedro Gonzales pred državno jednišnico v Barceloni, Španija, odkoder so ga izpustili. S tem vzklikom je objel svojo zvesto ženo. "Glej jo, prav nič se nisi izpremenila v teh tridesetih letih, kar te nisem videl!" je vradoščen vzklikal Pedro.

Manuela se je smehljala in mu pokazala velikana poleg sebe. "Poglej, Pedro, najinega otroka. Ali bi ga poznal?" Ta "otrok" je bil skoro šest čevljev visok in ko je stopil naprej s smehljajem na ustih, da ga je Pedro objel, da so mlademu možu kar kosti pokale.

Ta prizor je bil precej drugačen kot oni, ki se je prav tu odigral pred tridesetimi leti. Takrat je bil Pedro Gonzales vodja roparske tolpe, ki je ropala bogatine in dajala revežem. Kadar so bogati posestniki le preveč stiskali podložnike, so se pritožili Pedru. Ko se je ta prepričal, da je pritožba upravičena, je pripeljal svojo tolpo s hribov, napadel bogataša in plen razdelil med ljudi.

Visoka cena je bila postavljena na njegovo glavo. Vlada je poslala cel regiment vojaštva, da bi edra ujeli. P Več mesecev so ga iskali zastonj. Potem se je pa Pedro zaljubil v lepo Manuelo Rueda, ki je bila pri volji, da ga poroči. Pedro si je izbral za poroko neko kapelico v hribih, katero so obiskovali samo romarji po enkrat na leto. Toda nekdo ga je izdal in ko je poročni par zapuščal kapelico, so skočili vojaki iz vseh strani iz grmovja. Začelo se je ljuto streljanje. Pedro je v splošni zmedi skočil v sedlo, potegnil k sebi Manuelo in skokoma odjedil.

Prihodnji dve leti ni smel Pedro nikdar prenočiti dve noči zaporedoma v enem kraju. Zaradi tega ni mogel imeti Manuella pri sebi, ampak jo je poslal domov k staršem. Nekega dne so mu povedali, da je postal oče. To ga je tako vradostilo, da je pozabil na vsako previdnost. Ponoči je prijezdil z gora, da vidi svojo ženo in otroka. Par milj od vasi se mu je zbosil konj. Pot je moral nadaljevati peš. Ko je došel do ženinine hiše in se je sklonil nad zibelko, kjer je spal njegov sin, se je zaljúbalo rahlo trkanje na vrata. V prvem hipu je hotel Pedro pogniti samokres. Pa se je premislil, misleč, saj nihče ne ve, da je tukaj.

Toda motil se je. Ko je odprl vrata, mu je molelo nasproti kak ducat pušk. Nekdo ga je videl in spoznal, pa ga hitro ovadil. Manuela se je oklepala moža, otrok je vpil v žibelki, toda vojaki so se rogali in Pedra odveli s seboj. Potem ni videl polnih trideset let svoje žene in otroka. Radi številnih svojih prestopkov je bil obsojen na 154 let ječe. Toda z leti se je pozabilo na njegove zločine, ljudje pa niso pozabili njegovih dobrih del. Začeli so zbirati podpise za njegovo pomilostitev. Prošnjo je bila uslišana in po tridesetih letih je Pedro kot svoboden mož zopet objel svojo ženo in sina.

IZ PRIMORSKEGA

—Ilirska Bistrica, jun. 1936. Pri nas so priredili 1 junija veliko vojaško paradó ob priliki zaprisege rekrutov. Vse ceremonije so bile izvršene na bistrškem trgu. Prisotni so bili predvsem vsi predstavniki civilnih in vojaških oblasti, dalje člani vseh organizacij, zlasti mladinskih. Nalašč za to priliko je prišla vojaška godba iz Trsta. Tej priložnosti so morali prisostvovati tudi privatniki iz Ilirske Bistrice in Trnovga, kajti Italijani postajajo pri nas čim dalje večji tirani.—Preden so zasedli Adis Abebo so se vršile v bistrški cerkvi vsak večer molitve za srečno zmago. K tem molitvam so priganjali ljudi, zahtevali pa so, da se jih udeležijo vse članice in člani mladinskih fašističnih organizacij. In če se kateri izmed teh ni udeležil molitev, so mu grozili z ricinovim oljem. In z grožnjami se skazujejo prav ob vsaki priliki.

—V Komnu so prijeli 60 letnega Friderika Kukanjo, v Mirnu 24 letno Marijo Simčič, v Solkanu 25 letnega Alojzija Miljavca. Vsi morajo odsedeti krajše in daljše zaporne kazni.

—V Tolminu so aretirali 40 letnega Štefana Silica. Vzrok aretacije je neznan.

—Italijani se mnogo trudijo s tem, da bi raziskali kolikor

mogoče vse kraške jame. Do sedaj jih imajo odkritih okoli 3,000, ki merijo v dolžino 130 km, a skupna globina vseh bi znašala okoli 94,000 m. S tega si lahko približno predstavljamo kaj je vse pod našim krasom, ki ga raziskujejo že skoro sto let, a je še vedno poln neraziskanih tajnosti. Za Italijo je to zelo važnega vojaškega značaja.

—Smrtno se je ponesrečil 31 letni Jožef Kenda iz Šebrelj. Padel je v št. Vidu s strehe, ki jo je popravljal pri nekem Antonu Bevku.

—Trst, 21. maja 1936.—Na kratko so poročali časopisi, da je bilo izpuščenih v Italiji 498 konfinirancev, ne da bi dalje o tem še količkaj govorili. Vsekakor gre pri tem za eno izmed velikih demagóških fašističnih gest. Kakor smo izvedeli, so oproščeni in spuščeni domov le konfiniranci z otoka Lipari. Tu pa v zadnjem času skoro ni bilo političnih kaznjencev, ker so jih vse premestili že pred časom zlasti na otok Ventotene. Na Lipari pa so poslali one, ki so se pregrešili proti strogim deviznim odredbam, radi koricije, ter zlasti številni slučaji radi odprave plodu. Tako so ostali brez dvoma tudi vsi naši politični konfiniranci še dalje na otokih, a Lipari so pripravili s tem za druge politične "zločince," ki bodo imeli tu zopet dovolj prostora.

IZ DOMOVINE

—Samomor služkinje.—Delavec Kobijev tovarne Fran Artač, stanujoč v Notranjih goricah, je te dni šel kositi na travnik ob Ljubljani v bližini Podpeči. Na kopici sena je zapazil lepo zloženo žensko obleko: ženske čevlje, plavo karirano volneno žensko jopo, ročno torbico, v kateri so bile razne malenkosti in s trdo roko pisano pismo, v katerem se neka ženska poslavlja od tega sveta in sporoča, da odhaja v smrt iz obupanosti in zaradi hude borbe za kruh. Ženska prosí, naj vse reči podarijo kar—Divjanje strele.—Neurje je oni dan besnelo preko Dravskega polja. Vmes je udarjala strela in med drugim treščila v hišo posestnika Jožefa Vandurja v Orehovi vasi. Po srečnem naključju je ostal pri življenju posestnik Jožef Vandur, ki je ob času neurja bil v lopi. Prav tako je udarila v hišo Vandurjevega sosedu posestnika Franca Zigerta in pobila vse kokoši v Zigertovem kurniku. Dalje je treščilo v hlev posestnika Antona Lobnika v Orehovi vasi in oplazila hlapca, ki ga je vrglo med krave. K sreči pa je ostal nepoškodovan. K sreči strela ni nikjer užgala, ki ubogi ženski. Podpisala se je za Jaksovo Angelo, služkinjo iz Ljubljane. O najdbi je bila obveščena orožniška postaja v Podpeči. Najbrže je samomorilka skočila v Ljubljano.

—Pri Dev. Mar. v Polju je na praznik presv. Rešnjega Telesa umrl Anton Hladnik, trgovec in gostilničar, kapetan I. razreda v rez.

—Krvav zločin v Šmartnem ob Savi?—Prijazna vas Šmartno ob Savi, ki spada pod občino Dev. Mar. v Polju, je zadnje dni prizorišče velikega razburjenja tamkajšnjega prebivalstva. V noči po prazniku sv. Rešnjega Telesa je namreč nenavadno izginil 28 letni fant Viktor Marn iz Šmartna 36 ob Savi. Sosedje, ki so vedeli, da se Viktor nikakor ni razumel s svojim 2 leta starejšim bratom Alojzijem, ki je pravi lastnik domačije, so takoj začeli domnevati, da je Viktorja najbrž ubil njegov brat, s katerim sta se ponoči prepirala. Dokazati pa tega dosedaj še nihče ni mogel.

Sosedje so pričeli celo govoriti, da je brat svojo žrtev zakopal pod domači prag, da bi s tem zbrisal sledi svojega zločina. Od obeh bratov, ki živi s svojo ženo kot prevzitar na posestvu, je takoj predlagal sosedom, naj prekopljejo prag, ako se truplo res tam nahaja. Sosedje so res prekopali prag, toda tam niso našli trupla pogrešanega Viktorja. Opozorjeno je bilo tudi orožništvo v Vevčah, ki je pod vodstvom g. Sušnika uvedlo energično preiskavo. Orožniki so ugotovili nekatere važne sledove, ki močno obremenjujejo starejšega brata. Tako so našli v bližini hiše nekatere krvave predmete, ki so deloma last starejšega, deloma mlajšega pogrešanega brata. Dosedaj pa še ni so orožniki mogli najti trupla pogrešanega Viktorja. Osumljeni brat je bil aretiran. Orožniki so ga zaslísevali, toda osumljenec je odločno zanimal vsako krivdo. Orožniki so aretiranece prepeljali v ljubljanske sodne zapore. Med preiskavo se je zbralo že vse polno okolišnih indicij, na podlagi katerih upajo, da bo moral aretirani brat kloniti, priznati svoj zločin in povedati, kam je skril bratovo truplo.

Med obema bratoma, ki sta edina od otrok ostala na domačiji, dve sestri živita v Ameriki, je že dolgo vladalo sovraštvo. Slo je predvsem zaradi deleža, ki ga je imel Viktor zahtevati od posestva. Viktor je nedavno sezidal na Šmartninski cesti lastno hišo ter se je nameraval v kratkem poročiti. Zato pa je seveda potreboval od doma denarja. Starejši brat pa je očitno nasprotoval takojšnjemu izplačilu deleža.

—Strela ubija.—Pred nekaj dnevi je na Notranjem divjalu strašna nevihta, med katero je padala tudi precej debela toča. Pri Čebavsu na Uncu so v tem času gradili podaljšek kozoča. Ko so tesarji zaradi silne nevihte morali prekiniti delo in hoteli iti v zavetje, je nenadoma udarila strela ter na mestu ubila enega delavca, podomač Šentka iz Cerknice, drugega, vulgo Berkina, ki je doma tudi iz Cerknice, pa je k sreči le samo omamila. Oba so odpeljali v Cerknico. Tudi na kozolecu je strela napravila precej škode. Novi podaljšek je na obeh straneh prerežala, na sredi kozolca pa se je naenkrat užgalo, a so ogenj kmalu pogasili. Tudi drugod je nevihta pustila precej žalostno sled. Iz Mastnjaka v cerkniški župniji poročajo, da je strela ubila neko žensko, ki je v tem času delala na polju.

—Električni tok ga je ubil.—Nedavno se je dogodila v bližini železniške postaje Trzin na velenjskem daljnovodu, ki vodi s Črnuč proti Kamniku, tragična nesreča, katere smrtna žrtev je postal 40 letni brezposelni pleskar Mirko Matičič iz Doba pri Domžalah.

Kranjske deželne elektrarne so se pred kratkim odločile, da preplekajo daljnovod Velenje-Črnuče. Izrabile so te dneve, ko delo v Velenju radi revizije parnih kotlov počiva in je zaradi tega daljnovod brez napetosti. V ta namen je bila največja skupina pleskarjev, med katerimi je bil tudi Mirko Matičič. Matičič je dobil nalogo, da pleska železne drogeve v smeri proti radijski postaji pri Domžalah. S Črnuč pa vodita v oni smeri nekaj časa vzporedno dva daljnovoda, in sicer oni, ki vodi proti Velenju, oziroma narobe, ter oni, ki odvaj tok proti Gorrenski. Matičič pa se je v teh daljnovodih zmotil in je šel mesto daljnovoda Velenje-Črnuče pleskati drogeve drugega daljnovoda, ki so bili pod napetostjo 20,000 voltov. Zlezal je na drog v bližini trzinske železniške postaje, ga najprej očistil rje, nato pa pričel svoje delo s čopičem. Komaj pa je nekaterekrat potegnil s čopičem, je z levo no-

go zadel ob žico. V naslednjem hipu je padel doli in se ujel na spodnji nosilec tako, da sta mu viseli na eni strani navzdol nogi, na drugi glava, z levim komolcem pa se je ujel na žico, ki je bila istotako pod napetostjo 20,000 voltov. Tam je visel precej časa, dokler ga niso opazili ljudje in alarmirali transformatorsko postajo na Črnučah. Oddod so prišli uslužbenci, ki so ga s pomočjo vrvi spravili na tla. Pogled na mrtveca je bil strašoten. Razen čevljev je zgorela na njem vsa obleka, po telesu pa je bil ves zogljenel.

O nesreči so takoj obvestili Matičičevega brata, ki se je pripeljal v Trzin s krsto, naložil mrtvega brata in ga odpeljal na njegov dom. Pokojni Mirko Matičič je oženjen in oče petih nepreskrbljenih otrok. Do zadnjega je bil brezposeln, šele sedaj je dobil delo pri Kranjskih deželnih elektrarnah, toda že prvi dan dela ga je doletela žalostna smrt. Pokojnik je bil miren, dober človek in v svoji rojstni vasi zelo priljubljen.

—Smrtna nesreča 18 letnega fanta.—Nedavno so Pograjčevi pod Javorjem pri Šmartnem pri Litiji kosili. Okrog 10 ure so v senci počivali, pri tem pa sta se 2 psa spopadla. Domači 18 letni sin Pavel Kuhelj je hotel psa spraviti narazen, pa je zamahnil s puško po kužetih, pri udarcu je zgrešil, udaril ob kamen, tako da se je puška sprožila in ves naboj šiber je šel nesrečnemu fantu skozi trebuh ter mu raztrgal črevesje. Takoj so s kolesom poslali v Litijo po zdravnika, medtem ga je župnik g. Tomaž Javornik sprevidel. Z avtom je takoj prišel zdravnik dr. Orel, kjer je fanta za silo obvezal ter ga takoj prepeljal v ljubljansko bolnišnico, kjer so ga zdravniki operirali, operacija pa žal ni uspela, ker je bilo črevesje preveč raztrgano in je fant kmalu popoldne umrl. Tragično pri tem slučaju je to, da bi moral Pavel prevzeti očetovo posestvo. Bil je najmlajši te Pograjčeve družine, ki se ji je narodilo 16 otrok, od katerih pa živi le še 6 sester, ki so vse poročene, medtem ko so trije bratje padli oziroma umrli v vojni.

—Za inženjerja agronomije je bil diplomiran na zagrebški gospodarsko-gozdarski fakulteti gosp. Joža Berkopec iz Gradaca v Beli Krajini.

Če verjamele al' pa ne

Ata si je kupil fotografski aparat. Da se izkaže pred svojo družino, da je umetnik v tej stroki in da doseže tako potrebno občudovanje pri članih svoje družine, je poklical svojega sinčka Frankca: "Frankec, zdaj te bom pa fotografiral!" In je fotografiral svojega naslednika na najrazličnejše načine: ko je sedel na lesenem konju, ko kadi velikansko očetovo pipo, ko bere Ameriško Domovino, ko telefonira itd.

Francek se je pustil potrpežljivo fotografirati od vseh strani, nazadnje pa se oglasi s ponizno pripombo: "Ata, zdaj me pa fotografiraj še tako, da bom jedel Racetov sladoled!"

"Zdaj moram pa domov," reče ongov Janez v salunu, ko so ga začeli prijatelji šele posteno dihati.

"Ej, kam se ti mudi, jih boš par spil," ga zadržujejo prijatelji.

"Naka, ne smem ostati."

"Kdo pa je gospodar pri vas doma?" ga podraži Tone. "I kdo drugi kot jaz. Ie poslušajte! Zena ima oblast nad otroci, deklo, kuharico, psoni, mačko, kanarčkom, jaz pa sem neomejen gospodar nad zlato ribico, ki je imamo v stekleni posodi."

KRIŽEM PO JUTROVEM

Po nemškem izvirniku K. Maya

Možak je kar gorel, da bi že kmalu zasedel lastnega konjčka!

Pa poprej sem ga še moral poučiti, kako se naj obnaša med ljudmi.

"Dobro! Pojdiva! Pa svojim prijateljem na vasi ne smeš besedice ziniti o mojih tovarishih in da čakajo na naju! Tudi kam potujemo, ne smeš praviti! Tudi o meni ne govori!"

Zvesto in obenem vdano me je pogledal.

"Gospod, besedice ne bom zini! Le miren bodi! Tako si dober z menoj in rad te imam. Saj mi boš konja kupil!"

Odjedila sva po položnem poboju doline navzdol.

Ob reki je stalo raztresenih nekaj hiš. Na srečo se mi ni bilo treba pokazati "na vasi." Allo je obstal koj pred prvo hišo. Ob vratih pod kapom so visela sedla in razno jermenje. Za hišo sem opazil zagrajen prostor, konji so se preganjali po njem.

Ni nama bilo treba dolgo čakati. Star mršav Kurd se je pokazal na vratih.

"Allo, ti—?" se je začudil. "Allah naj blagoslovi tvoj prihod in vsa tvoja pota!"

In tise je pridjal: "Kdo pa je tale visoki gospod?"

Koj je Allo pokazal, da ne zna samo ogije kuhati in divjačino na zanko loviti, ampak da zna biti tudi političen, če je treba.

"Tale gospod je effendi iz Kerkuka, v Kelekovu potuje, kjer se bo sešel s pašo iz Sinne. Ker poznam tod vsa pota, me je najel za vodnika."

"Ali se še imaš tistega konja?" "Imam ga še," je odgovoril Kurd in oči so mu obdvojale obvisle na mojem vranecu. "Za hišo je v ograji. Ga kupiš?"

"Tale gospod ga bo kupil za mene."

"Dobro! Pojdita!"

Brž sem razjahal, nisem ju smel sama pustiti. Allotu bi se le utegnili zareči. Privezal sem vranca k plotu in stopil za njima.

Ni bil slab, tisti konj, ki si ga je Allo tako zelo želel. Niti tili-ko star ni bil, kakor je Allo napovedal. Drugi konji so bili slabši.

"Ali imaš še katerega napredaj?" sem vprašal Kurda.

"Ne, gospod. Druge rabim sam."

To je bilo sumljivo. Zakaj se je hotel ravno najboljšega iznebiti—? Iz ljubezni do Allota? Tako nesebični konjski trgovci navadno niso.

"Koliko stane?" sem vprašal.

"Dve sto piastrov."

"Poskusi ga!"

Pripeljal ga je iz ograje, ga vodil v koraku, v diru, v skoku, — res je bil dober konj, vreden več ko dve sto piastrov.

Kupčija mi je bila še bolj sumljiva.

"Osedlaj in otvori ga!" sem naročil.

Storil je tudi to. Voljno in na vsak migljaj je konj ubogal.

"Ali ima pogrešek?"

"Prav nobenega ne, gospod!" je zatrjeval.

"Ima pogrešek in bolje je, da mi ga sam poveš! Konj je za tvojega prijatelja Allota, ki ga gotovo ne boš hotel prevariti!"

"Ne bom ga, gospod!"

"Naj bo! Ker mi pogreška nočeš povedati, ga bom pa sam našel."

Vzemi mu tovrno sedlo, pa mu naloži jezdo!"

Zadel sem pravo. Mož je bil v zadregi.

"Čemu, gospod?" je vprašal.

"Ker jaz tako hočem!" sem mu nakratko odgovoril.

Ubogel je.

"Zajahaj ga!" sem naročil.

V vidni zadregi je obstal.

"Gospod, ne morem!" se je izgovarjal.

"Zakaj ne?"

"Trga me v nogah. Ne morem jezdit!"

"Ga bom pa sam zajahal."

Na obrazu sem mu videl, da sem uganil pogrešek.

Mirno me je pustil konj k sebi. Ko sem pa dvignil nogo k stremenu, se je plašno odmaknil.

Vse je bilo zaman, ni me pustil v sedlo. Šele ko sem ga postavil trdo k steni, kjer se mi ni mogel več odmakniti, se mi je posrečilo, da sem zlezal v sedlo.

Pa koj je sunil z zadnjimi nogami v zrak, da se je skoraj na glavo prekučil. Nato se je zravnil na zadnjih nogah, malo da ni na hrbet padel, pa je spet vrgel vse štiri od sebe, krivil hrbet in skakal tako divje, da sem ob prvi priliki, ki mi jo je nudil skočil iz sedla. Pri tem sem namenoma padel, da se je zdelo, kot da me je konj iz sedla vrgel.

Ni bilo privikrat, da sem imel takega trmastega konja med nogami. Pa tudi ni bilo privikrat, da sem takega konja ukrotil. Dobra sem poznal vzroke takih muh in vedel sem, kako jih je treba pregnati. Le čudno, da Kurd, konjski trgovec, tega ni vedel in da je rajši konja pod ceno prodajal.

"Človek," sem se kregal, navidezno jezen, "tale mrcina ni niti pare vredna, kaj šele dve sto piastrov! Noben človek ga ne more jezdit. Pokvarjen je!"

"Gospod, konj je dober! Morebiti pa samo tebe ne pusti v sedlo!"

"O, dobro poznam take konje! Dolgo je nosil slabo sedlo in še slabšega jezdeca! In to si tak konj dobro zapomni! Kdo ga bo jezdit, če vsakega vrže na tla, kaor je mene vrgel? Kvečjem za tovrno živinčje je še poraben."

"Gospod, ali ne rabiš tovrne živali?"

"Trenutno ne. Morebiti pozneje."

"Kupi ga, gospod! Ne boš kmalu našel konja napredaj!"

"Ali naj vlačim za seboj po teh gorah živinčje, ki mi ni za drugo ko za nadlego?"

"Dam ti ga za sto petdeset piastrov!"

Imel sem Kurda tam, kjer sem ga hotel imeti. Pa še mi ni bilo dovolj. Hotel me je prevariti, za kazen sem mu tiščal ceno navzdol.

"Sto ti dam, pa niti pare več!"

"Šališ se, gospod!"

"Prav nič! Ga pa sam imej!"

V Banni bom našel tovrnih konj dovolj.

Pojdiva Allo!"

Zajahal sem vranca in odjedil. Z žalostnim obrazom je pripeljal za menoj Allo.

Prišla sva kakih petdeset korakov daleč, pa naju je Kurd že klical nazaj.

"Vrni se, gospod! Daj mi sto trideset!"

Nisem odgovoril. Ravnodušno sem jezdil dalje.

Nekaj časa je molčal, pa se je spet oglašil:

"Pa daj sto dvajset!"

Nisem se zmenil.

"Pojdi gospod! Dobiš ga za sto!"

Obstal sem.

"Dobro! Velja! Dam ti sto piastrov. Mi prodaj tudi sedlo?"

"Sedla imam na izbiro."

"In odejo?"

"Tudi."

Vrnila sva se z Allotom, kupil sem konja in za 40 piastrov še tudi sedlo in odejo. In kar je bilo posebno dobro, mož je rade volje vzel za plačilo star, malovredn turški drobiž, ki se mi je tekom časa nabral po žepih.

Osedlal in obuzdal sem konja ter se poslovil.

Člani Progresivne trgovske zveze
(Vprašajte za nagradne listke)

Beauty Shoppes
LOGAR BEAUTY SHOPPE
17216 Grovewood Ave.
MARION'S BEAUTY SHOPPE
15712 Waterloo Rd.
GRDINA SHOPPE
6111 St. Clair Ave.

Čistilnice oblek
JOS. KOVACH
15621 Waterloo Rd.
ACME DRY CLEANING CO.
671 E. 152nd St.

Confectionery in pivnice
JOHN TRČEK
15506 Holmes Ave.
FRANK LAURICH
15601 Holmes Ave.

Cvetličarji
SVETE'S FLOWER SHOPPE
6120 St. Clair Ave.
IGNAC SLAPNIK
6102 St. Clair Ave.
JAMES A. SLAPNIK JR.
6620 St. Clair Ave.

Cvetličarji in papirarji
FRANK JELEČIĆ
15302 Waterloo Rd.
EDWARD KOVACH
15621 Waterloo Rd.

Delikatese
FRANK IVANČIĆ
15416 Saranac Rd.

Fotografisti
JOHN BUKOVNIK
762 E. 185th St.
JOHN WIDGOY
485 E. 152nd St.

Groceristi
SOBER-MODIC
544 E. 152nd St.
LOUIS URBAS
17305 Grovewood Ave.
A. MLAKAR
522 E. 200th St.

Grocerije in mesnice
MIKE PIKS
1383 E. 53rd St.
KARL MRAMOR
1140 E. 67th St.
GABRIEL FOOD MARKET
595 E. 140th St.

Krojači
JOS. PERME
15607 Waterloo Rd.

Krojačnice in čistilnice
JOHN MARN
6527 St. Clair Ave.
MARIAN'S DRY CLEANING & TAILORING
4812 Superior Ave.
CHARLES ROGEL
6526 St. Clair Ave.

Lekarnarje
MANDEL DRUG STORE
15702 Waterloo Rd.

Mehke plače
DOUBLE EAGLE BOTTLING CO.
6517 St. Clair Ave.

Mesnice
JOS. JANZEVIĆ
542 E. 152nd St.
JOS. SMOLEY
504 E. 152nd St.
FRED JAZBEC
821 E. 222nd St.

Mesnice
JOS. JANZEVIĆ
542 E. 152nd St.
JOS. SMOLEY
504 E. 152nd St.
FRED JAZBEC
821 E. 222nd St.

Mesnice
JOS. JANZEVIĆ
542 E. 152nd St.
JOS. SMOLEY
504 E. 152nd St.
FRED JAZBEC
821 E. 222nd St.

Mesnice
JOS. JANZEVIĆ
542 E. 152nd St.
JOS. SMOLEY
504 E. 152nd St.
FRED JAZBEC
821 E. 222nd St.

Mesnice
JOS. JANZEVIĆ
542 E. 152nd St.
JOS. SMOLEY
504 E. 152nd St.
FRED JAZBEC
821 E. 222nd St.

Mesnice
JOS. JANZEVIĆ
542 E. 152nd St.
JOS. SMOLEY
504 E. 152nd St.
FRED JAZBEC
821 E. 222nd St.

Mesnice
JOS. JANZEVIĆ
542 E. 152nd St.
JOS. SMOLEY
504 E. 152nd St.
FRED JAZBEC
821 E. 222nd St.

Mesnice
JOS. JANZEVIĆ
542 E. 152nd St.
JOS. SMOLEY
504 E. 152nd St.
FRED JAZBEC
821 E. 222nd St.

Mesnice
JOS. JANZEVIĆ
542 E. 152nd St.
JOS. SMOLEY
504 E. 152nd St.
FRED JAZBEC
821 E. 222nd St.

Mesnice
JOS. JANZEVIĆ
542 E. 152nd St.
JOS. SMOLEY
504 E. 152nd St.
FRED JAZBEC
821 E. 222nd St.

Mesnice
JOS. JANZEVIĆ
542 E. 152nd St.
JOS. SMOLEY
504 E. 152nd St.
FRED JAZBEC
821 E. 222nd St.

Mesnice
JOS. JANZEVIĆ
542 E. 152nd St.
JOS. SMOLEY
504 E. 152nd St.
FRED JAZBEC
821 E. 222nd St.

Mesnice
JOS. JANZEVIĆ
542 E. 152nd St.
JOS. SMOLEY
504 E. 152nd St.
FRED JAZBEC
821 E. 222nd St.

Mesnice
JOS. JANZEVIĆ
542 E. 152nd St.
JOS. SMOLEY
504 E. 152nd St.
FRED JAZBEC
821 E. 222nd St.

JOS. MODIC
315 E. 156th St.
LUDWIG RADDELL
15804 Waterloo Rd.
JOHN TOMAŽIČ
16853 Grovewood Ave.
LUDWIG MANDEL SR.
920 E. 140th St.

J. METLIKA
14516 Sylvia Ave.
RUDOLF PERDAN
933 E. 185th St.
JOHN VIDENSEK
486 E. 152nd St.
ANTON MARTINČIĆ
5917 Prosser Ave.

LOUIS OSWALD
17205 Grovewood Ave.
JOS. PISKUR
16801 Waterloo Rd.

JOHN ASSEG
15638 Holmes Ave.
JOS. KAPLAR
952 E. 207th St.

MARY TRAMPUSH
4110 St. Clair Ave.
JOHN KRAMER
5301 St. Clair Ave.
FRANK AZMAN
6501 St. Clair Ave.

LOUIS CIMPERMAN
1115 Norwood Rd.
LOUIS GREGORICH
1171 E. 74th St.
JOSEPHINE KRECIO
1056 E. 61st St.

JOHN LADIHA
1242 E. 74th St.
LOUIS LAUTIZAR
1195 E. 71st St.
JULIA NOVAK
5204 St. Clair Ave.

FRANK VIDMAR
1038 E. 74th St.

Gasolinske postaje
VALENTIN PLESEC
16823 Waterloo Rd.
RAKAR'S BLUE FLASH STATION
18009 Waterloo Rd.

JOS. KERN
351 E. 156th St.
DOMINIK LUSIN
6002 St. Clair Ave.

Jedilnice in pivnice
ANTON BARAGA
15322 Waterloo Rd.
VALENTIN PLESEC
16823 Waterloo Rd.

JOS. ZABUKOVEC
576 E. 152nd St.
ALBIN FILIPIĆ
513 E. 152nd St.
GEO. TUREK
16011 Waterloo Rd.

J. KUNCIC-PEROTTI
397 E. 156th St.
PAUL KORDICH
15815 Waterloo Rd.
CIRIL KUNSTEL
6616 St. Clair Ave.

Krojačnice in čistilnice
JOHN MARN
6527 St. Clair Ave.
MARIAN'S DRY CLEANING & TAILORING
4812 Superior Ave.

CHARLES ROGEL
6526 St. Clair Ave.

Lekarnarje
MANDEL DRUG STORE
15702 Waterloo Rd.

Mehke plače
DOUBLE EAGLE BOTTLING CO.
6517 St. Clair Ave.

Mesnice
JOS. JANZEVIĆ
542 E. 152nd St.
JOS. SMOLEY
504 E. 152nd St.

FRED JAZBEC
821 E. 222nd St.
PINTAR BROS.
6706 St. Clair Ave.

RUDY BUKOVEC
4506 Superior Ave.

Mesnice
JOS. JANZEVIĆ
542 E. 152nd St.
JOS. SMOLEY
504 E. 152nd St.

FRED JAZBEC
821 E. 222nd St.
PINTAR BROS.
6706 St. Clair Ave.

RUDY BUKOVEC
4506 Superior Ave.

Mesnice
JOS. JANZEVIĆ
542 E. 152nd St.
JOS. SMOLEY
504 E. 152nd St.

FRED JAZBEC
821 E. 222nd St.
PINTAR BROS.
6706 St. Clair Ave.

RUDY BUKOVEC
4506 Superior Ave.

Mesnice
JOS. JANZEVIĆ
542 E. 152nd St.
JOS. SMOLEY
504 E. 152nd St.

FRED JAZBEC
821 E. 222nd St.
PINTAR BROS.
6706 St. Clair Ave.

MAYFLOWER DAIRY
1083 E. 68th St.
RACE DAIRY & ICE CREAM
1028 E. 61st St.
EDNA DAIRY
6302 Edna Ave.

Moška obleka
JOHN GORNICK
6217 St. Clair Ave.
FRANK BELAJ
6205 St. Clair Ave.

Modne trgovine
PETER USAJ
775 E. 185th St.
ANTON GUBANC
16725 Waterloo Rd.

JOHN ROZANO
15721 Waterloo Rd.
JOSEPH STAMPPEL
6108 St. Clair Ave.
ANTON ANZLOVAR
6202 St. Clair Ave.

Obutev
FRANK SUHADOLNIK
6107 St. Clair Ave.
FRANK BUTALA
6410 St. Clair Ave.

Obleka in obutev
ANTON LOGAR
928 E. 222nd St.
ANTON OGRIN
15333 Waterloo Rd.

Pogrebnički
AUGUST F. SVETEK
478 E. 152nd St.

Pogrebnički in pohištvo
ANTON GRDINA IN SINOVI
15301 Waterloo Rd.
6019 St. Clair Ave.

Pohištvo
LOUIS OBLAK
6303 Glass Ave.
KREMLAR FURNITURE CO.
6806 St. Clair Ave.

Premog in stavn. potrebščine
BLISS RD. COAL & SUPPLY
22290 St. Clair Ave.

Popravljavnice avtomobilov
ROAD SERVICE GARAGE
16115 Waterloo Rd.
AUTO BODY & REPAIR SERVICE
15326 Waterloo Rd.

Pekarije
JOHN ZALAR
16006 Waterloo Rd.
GROVEMOOD HOME BAKERY
17203 Grovewood Ave.

FAJDIĆ & KLANČAR
6413 St. Clair Ave.
ANTON NOVAK
6218 St. Clair Ave.
JOHN PIANECKI
6036 St. Clair Ave.

Parobrodne agencije
AUGUST KOLLANDER
6419 St. Clair Ave.
MIHALJEVIČ BROS.
6033 St. Clair Ave.

Razvažalci pive
JOHN DRENK
23776 St. Clair Ave.
DOUBLE EAGLE BOTTLING CO.
6517 St. Clair Ave.

Stavbeniki
J. MERSEK
18701 Kildeer Ave.

Tiskarne
AMERIŠKA DOMOVINA
6117 St. Clair Ave.

Tire Shops
CENTURY TIRE SERVICE
15805 Waterloo Rd.

Vinjarne
THOMAS KRASOVEC
17721 Waterloo Rd.

Varietne trgovine
JOS. DURN
15605 Waterloo Rd.

Zelznjavnice in sadje
ANTON GODINA
404 E. 156th St.

ANTON MERSNIK
15609 Waterloo Rd.

Zelznjavnice
ANTON DOLGAN
15617 Waterloo Rd.

JIM SEPIO
16009 Waterloo Rd.

MARTIN KOTNIK
534 E. 152nd St.

ANTON KUHLE
17218 Grovewood Ave.

MANDEL HARDWARE
15704 Waterloo Rd.

JOS. VIHTELICH
807 E. 222nd St.
WATERLOO HARDWARE
16301 Waterloo Rd.
GRDINA HARDWARE
6127 St. Clair Ave.
JOSEPH KALAN
6622 St. Clair Ave.
SUPERIOR HOME SUPPLY
6401-35 Superior Ave.
Zobozdravniki

DR. WM. LAUSCHE
15619 Waterloo Rd.
DR. WM. F. URANKAR
15335 Waterloo Rd.
DR. A. A. URANKAR
15335 Waterloo Rd.
DR. JAMES W. MALLY
6411 St. Clair Ave.

Zavarovalnica in posetiva
JOHN PRISEL
15908 Fargrove Ave.
JOHN ZULICH
18115 Neff Rd.
DAN STAKICH
15813 Waterloo Rd.

Zlatinarji
FRANK CERNE
6401 St. Clair Ave.
JOHN PROSTOR
15701 Waterloo Rd.

DNEVNE VESTI

Suša in vročina—največja narodna nesreča

Jack London:

ROMAN TREH SRC

In tu je prevladala v kapitanu indijska kri nad zamorsko. Ves besen je planil pokonci in v njegovi roki se je zasvetil nož. Plavalasi mešanec Juan se je pojavil od nekod, kakor bi zrastle iz zemlje. Tudi on je vihtel v roki nož. Nekaj mož kapitanove posadke je obstopilo oba tovariša in čakalo ugodnega trenutka, da na valovi na Henryja. Toda Henry ni poznal strahu. Naglo je stopil korak nazaj in udaril po ograji s tako silo, da je železna palica odletela v zrak, Henry jo je prestregel in se pripravil k obrambi. Francis je opazil, da je njegov sorodnik v nevarnosti. Pustil je krmilo, potegnil revolver in priskočil Henryju na pomoč.

—Kaj je rekel? — je vprašal Francis svojega sorodnika.

—Saj lahko ponovim, kar sem rekel, — je dejal kapitan grozeče, zakaj njegova zamorska kri je znova prevladovala nad zdravom pametjo. Mož je hotel najbrž s pretnjo o škandalu doseči kompromis. — Dejal sem...

—Stoj kapitan! — ga je prekinil Henry. — Obžalujem, da sem vas udaril. Držite jezik za zobmi in pozabite na vse, kar se je zgodilo. Zelo obžalujem. Pripravljen sem...

Henry Morgan je moral umolkneti, da skrije jezo, ki je kipevala v njem proti lastni osebi za to, kar je hotel reči. In vendar je izgovoril te ponižujoče besede, zakaj tu v bližini je bila Leoncie, ki ga je gledala in poslušala.

—Da... Pripravljen sem... prositi vas odpuščanja kapitan! —Kaj pa s telesno poškodbo, a? — je vprašal kapitan užaljeno. — Saj ste me udarili tako, da sem ves obtolčen. Nihče ni imel pravice poškodovati podanika kralja Georga—Bog ga ohrani — brez denarne odškodnine.

Kapitan je prišel z barvo na dan tako neženirano, da je malo manjkalo, da ga ni Henry še enkrat udaril. Ker je pa začutil na svoji rami Francisovo roko, se je s težavo premagal, potegnil z žepa dva cekina po deset dolarjev in ju stisnil kapitanu Trefethenu v roko.

—Bogme, toliko ni vredna ta zamorska mrcina z dušo in telesom — je zamrmral Henry.

—Zelo me veseli, da ste tako bogato poplačali moje bolečine, — je dejal kapitan. — Dvajset zlatih dolarjev je res lepa odškodnina za obtolčeno glavo. Vedno sem vam na razpolago, sire. Priznam da ste gentleman. Za to ceno me lahko udarite vedno, kadar bo vas srbela roka.

—Mene tudi, sire, mene tudi! — je zbleknil kingstonski črnc Parcial in se zarežal. — Kar nabunkajte me, sire za isto ceno, kadar hočete, magari takoj! In tepete me lahko vedno, kadar boste imeli preveč denarja...

Tisti hip pa se je razlegel glas straže, in tako je bil ta komični prizor nepričakovano končan.

—Dim! Oblak dima se vali za parnikom! Nekdo nas zasleduje! — je vzkliknil kkk DO duje! — je vzkliknila straža.

Kmalu je bilo vsem jasno, kaj pomeni ta dim na obzorju. Vetrer je polagoma ponehal in "Angelika" je obtičala na morsk gladini. Z veliko brzino se ji je bližal parnik "Dolores," ki je bil oddaljen samo še dobre pol milje tako, da so z "Angelike" z daljnogledom prav lahko opazili oborožene ljudi na krovu bližajočega se parnika. Henry in Francis sta takoj spoznala poglavarja na čelu orožnikov.

Nosnice starega Enrica Solano so se znova napele, ko se je

mi prinesite klopčič starega morniškega motvoza, nekaj bičev in pločevinasto posodo, v kateri je pivo v steklenicah. —Moram vas opozoriti, da je motvoz zelo drag, sire — je tarjal kapitan Trefethen. —Plačam, vam, kolikor zahtevate, — je dejal Francis. —In kotliček za kavo je malene povsem nov. —Plačamo ga. Kapitan je vzdihnil in umolknil, potem je znova vzdihnil, ko je opazil, kako odpira Henry steklenico za steklenico in izliva pivo v morje. —Prosim vas, sire, — se je oglasil Parcial. — Če že morate izprazniti steklenice, vam bom zelo hvaležen, ako izlijete pivo v moja usta. Ostalega piva ni bilo treba izliti v morje, zakaj moštvo se je z veseljem lotilo tega posla in Henry je kmalu prišel do praznih steklenic. Zamašil jih je in privezal za vrh tako, da je bila oddaljena druga od druge šest čevljev. Na en konec vrvi je privezal kotliček in dve pločevinasti posodi za petrolej, na drugi pa prazen zaboj. Nato se je ozrl na Francis, ki je priklimal z glavo, češ: —Že pred petimi minutami sem vedel, kaj nameravaš s ropotijo. El Tigre je najbrže zelo ozek, sicer bi se parnik izognil tvoji pasti. —El Tigre je kot nalašč tako ozek, da se naš načrt ne more izjaloviti, — je odgovoril Henry. Na enem kraju je ožina široka komaj štirideset čevljev. Parnik se ujame v našo past samo tedaj, ako obtiči na pesku. Sicer pa ni nevarnosti, da bi posadka utonila. Zdaj pa odnesimo to ropotijo na sprednji del, da jo vržemo v morje. Ti stopi na desno stran krova, jaz pa ostanem na levi. In ko ti dam znak, vrži ta zaboj kar se da daleč v morje.

—Toda veter je bil nezanesljiv. Morje je zdaj valovilo, zdaj zopet mirovalo.

—Jaz vas moram opozoriti, sire, da se nam ne posreži uiti — je dejal kapitan Trefethen Francisu. — Če bi veter stalno pihal, bi bila stvar drugačna. Tako pa zapiha in zopet poneha. Vse kaže, da je nevarnost blizu in da smo takorekoč že ujeti.

Henry je mirno opozoval bližnjo obalo. Odložil je daljnogled in pogledal Francis.

—Govori ti! — je vzkliknil Francis. — Ti veš kako se lahko rešimo. Saj es ti že na obrazu bere, da si si izmislil načrt. Pojasni nam, kako in kaj naj počnemo! —Pred nami sta dva otoka. Poznam te kraje in vem, da sta to Tigrova otoka, — je spregovoril Henry. — Med njima je takozvana Yuchitanska ožina. Vhod v to ožino se imenuje El Tigre. In verjemite mi, da ima to ožina res tigrove zobe. Na obeh straneh je morje tako plitvo in povsod je toliko skal, da niti čoln ne more skozi ožino, če ga ne vodi spreten krmar, ki dobro pozna pot. Samo sredi ožine je morje globoko. Ožina je samo za jedrnico, pa še to mora goniti veter od zadaj. Veter pihaja zdaj kot nalašč v pravi smeri. Nevarno morsko ožino bomo torej z lahkoto pasirali. Toda to je samo polovica mojega načrta...

—Kaj pa, če veter spremeni svojo smer ali če poneha, sire? — je vprašal kapitan Trefethen. —Ta morska ožina mi je prav dobro znana. Tam so vedno hudi vrtnici in moja jadralnica se lahko razbije ob skali. —Če bi se to zgodilo, vam povrnem vso škodo v zlatu — je dejal Francis. Zdaj pa le urno na dan z besedo, kakšna je druga polovica tvojega načrta, dragi Henry.

—Sram me je priznati — se je zakrohotal Henry, — toda zdi se mi, da bomo slišali več pristnih španskih kletev, nego se jih je razlegalo po chiriquiskem zalivu, od kar je stari sire Henry pustošil San Antonio in Bocas del Toro. Kar zijali boste! Lencie je od veselja zaploskala in vzkliknila: —Čutim, da je vaš načrt imeniten, dragi Henry! Saj se vam že na obrazu pozna. Povedati mi morate, kaj ste si izmislili. Stopila sta v stran, da bi ju nihče ne slišal. Henry jo je objel čez pas in ji začel šepetati nekaj na uho, dočim je začel Francis z daljnogledom opazovati oborožene ljudi na krovu parnika "Dolores," da skrije jezo, ki se ga je polastila pri pogledu na zaljubljeni parček. Kapitan Trefethen se je škodoželjno nasmehnil in pogledal plavalaskega mornarja, češ, le paziva, da ne prideva ob masten zašlužek.

—Zdaj, kapitan, — je dejal Henry, ko je bil pogovor z Leoncio končan, — smo ti pred ožino El Tigre. Stopite h krmilu in obrnite ladjo tako, da pride mo y ožino. Še nekaj. Takoj

mi prinesite klopčič starega morniškega motvoza, nekaj bičev in pločevinasto posodo, v kateri je pivo v steklenicah. —Moram vas opozoriti, da je motvoz zelo drag, sire — je tarjal kapitan Trefethen. —Plačam, vam, kolikor zahtevate, — je dejal Francis. —In kotliček za kavo je malene povsem nov. —Plačamo ga. Kapitan je vzdihnil in umolknil, potem je znova vzdihnil, ko je opazil, kako odpira Henry steklenico za steklenico in izliva pivo v morje. —Prosim vas, sire, — se je oglasil Parcial. — Če že morate izprazniti steklenice, vam bom zelo hvaležen, ako izlijete pivo v moja usta. Ostalega piva ni bilo treba izliti v morje, zakaj moštvo se je z veseljem lotilo tega posla in Henry je kmalu prišel do praznih steklenic. Zamašil jih je in privezal za vrh tako, da je bila oddaljena druga od druge šest čevljev. Na en konec vrvi je privezal kotliček in dve pločevinasti posodi za petrolej, na drugi pa prazen zaboj. Nato se je ozrl na Francis, ki je priklimal z glavo, češ: —Že pred petimi minutami sem vedel, kaj nameravaš s ropotijo. El Tigre je najbrže zelo ozek, sicer bi se parnik izognil tvoji pasti. —El Tigre je kot nalašč tako ozek, da se naš načrt ne more izjaloviti, — je odgovoril Henry. Na enem kraju je ožina široka komaj štirideset čevljev. Parnik se ujame v našo past samo tedaj, ako obtiči na pesku. Sicer pa ni nevarnosti, da bi posadka utonila. Zdaj pa odnesimo to ropotijo na sprednji del, da jo vržemo v morje. Ti stopi na desno stran krova, jaz pa ostanem na levi. In ko ti dam znak, vrži ta zaboj kar se da daleč v morje.

—Kaj pa, če veter spremeni svojo smer ali če poneha, sire? — je vprašal kapitan Trefethen. —Ta morska ožina mi je prav dobro znana. Tam so vedno hudi vrtnici in moja jadralnica se lahko razbije ob skali. —Če bi se to zgodilo, vam povrnem vso škodo v zlatu — je dejal Francis. Zdaj pa le urno na dan z besedo, kakšna je druga polovica tvojega načrta, dragi Henry.

—Sram me je priznati — se je zakrohotal Henry, — toda zdi se mi, da bomo slišali več pristnih španskih kletev, nego se jih je razlegalo po chiriquiskem zalivu, od kar je stari sire Henry pustošil San Antonio in Bocas del Toro. Kar zijali boste! Lencie je od veselja zaploskala in vzkliknila: —Čutim, da je vaš načrt imeniten, dragi Henry! Saj se vam že na obrazu pozna. Povedati mi morate, kaj ste si izmislili. Stopila sta v stran, da bi ju nihče ne slišal. Henry jo je objel čez pas in ji začel šepetati nekaj na uho, dočim je začel Francis z daljnogledom opazovati oborožene ljudi na krovu parnika "Dolores," da skrije jezo, ki se ga je polastila pri pogledu na zaljubljeni parček. Kapitan Trefethen se je škodoželjno nasmehnil in pogledal plavalaskega mornarja, češ, le paziva, da ne prideva ob masten zašlužek.

—Zdaj, kapitan, — je dejal Henry, ko je bil pogovor z Leoncio končan, — smo ti pred ožino El Tigre. Stopite h krmilu in obrnite ladjo tako, da pride mo y ožino. Še nekaj. Takoj

mi prinesite klopčič starega morniškega motvoza, nekaj bičev in pločevinasto posodo, v kateri je pivo v steklenicah. —Moram vas opozoriti, da je motvoz zelo drag, sire — je tarjal kapitan Trefethen. —Plačam, vam, kolikor zahtevate, — je dejal Francis. —In kotliček za kavo je malene povsem nov. —Plačamo ga. Kapitan je vzdihnil in umolknil, potem je znova vzdihnil, ko je opazil, kako odpira Henry steklenico za steklenico in izliva pivo v morje. —Prosim vas, sire, — se je oglasil Parcial. — Če že morate izprazniti steklenice, vam bom zelo hvaležen, ako izlijete pivo v moja usta. Ostalega piva ni bilo treba izliti v morje, zakaj moštvo se je z veseljem lotilo tega posla in Henry je kmalu prišel do praznih steklenic. Zamašil jih je in privezal za vrh tako, da je bila oddaljena druga od druge šest čevljev. Na en konec vrvi je privezal kotliček in dve pločevinasti posodi za petrolej, na drugi pa prazen zaboj. Nato se je ozrl na Francis, ki je priklimal z glavo, češ: —Že pred petimi minutami sem vedel, kaj nameravaš s ropotijo. El Tigre je najbrže zelo ozek, sicer bi se parnik izognil tvoji pasti. —El Tigre je kot nalašč tako ozek, da se naš načrt ne more izjaloviti, — je odgovoril Henry. Na enem kraju je ožina široka komaj štirideset čevljev. Parnik se ujame v našo past samo tedaj, ako obtiči na pesku. Sicer pa ni nevarnosti, da bi posadka utonila. Zdaj pa odnesimo to ropotijo na sprednji del, da jo vržemo v morje. Ti stopi na desno stran krova, jaz pa ostanem na levi. In ko ti dam znak, vrži ta zaboj kar se da daleč v morje.

—Zdaj, kapitan, — je dejal Henry, ko je bil pogovor z Leoncio končan, — smo ti pred ožino El Tigre. Stopite h krmilu in obrnite ladjo tako, da pride mo y ožino. Še nekaj. Takoj

mi prinesite klopčič starega morniškega motvoza, nekaj bičev in pločevinasto posodo, v kateri je pivo v steklenicah. —Moram vas opozoriti, da je motvoz zelo drag, sire — je tarjal kapitan Trefethen. —Plačam, vam, kolikor zahtevate, — je dejal Francis. —In kotliček za kavo je malene povsem nov. —Plačamo ga. Kapitan je vzdihnil in umolknil, potem je znova vzdihnil, ko je opazil, kako odpira Henry steklenico za steklenico in izliva pivo v morje. —Prosim vas, sire, — se je oglasil Parcial. — Če že morate izprazniti steklenice, vam bom zelo hvaležen, ako izlijete pivo v moja usta. Ostalega piva ni bilo treba izliti v morje, zakaj moštvo se je z veseljem lotilo tega posla in Henry je kmalu prišel do praznih steklenic. Zamašil jih je in privezal za vrh tako, da je bila oddaljena druga od druge šest čevljev. Na en konec vrvi je privezal kotliček in dve pločevinasti posodi za petrolej, na drugi pa prazen zaboj. Nato se je ozrl na Francis, ki je priklimal z glavo, češ: —Že pred petimi minutami sem vedel, kaj nameravaš s ropotijo. El Tigre je najbrže zelo ozek, sicer bi se parnik izognil tvoji pasti. —El Tigre je kot nalašč tako ozek, da se naš načrt ne more izjaloviti, — je odgovoril Henry. Na enem kraju je ožina široka komaj štirideset čevljev. Parnik se ujame v našo past samo tedaj, ako obtiči na pesku. Sicer pa ni nevarnosti, da bi posadka utonila. Zdaj pa odnesimo to ropotijo na sprednji del, da jo vržemo v morje. Ti stopi na desno stran krova, jaz pa ostanem na levi. In ko ti dam znak, vrži ta zaboj kar se da daleč v morje.

—Kaj pa, če veter spremeni svojo smer ali če poneha, sire? — je vprašal kapitan Trefethen. —Ta morska ožina mi je prav dobro znana. Tam so vedno hudi vrtnici in moja jadralnica se lahko razbije ob skali. —Če bi se to zgodilo, vam povrnem vso škodo v zlatu — je dejal Francis. Zdaj pa le urno na dan z besedo, kakšna je druga polovica tvojega načrta, dragi Henry.

—Sram me je priznati — se je zakrohotal Henry, — toda zdi se mi, da bomo slišali več pristnih španskih kletev, nego se jih je razlegalo po chiriquiskem zalivu, od kar je stari sire Henry pustošil San Antonio in Bocas del Toro. Kar zijali boste! Lencie je od veselja zaploskala in vzkliknila: —Čutim, da je vaš načrt imeniten, dragi Henry! Saj se vam že na obrazu pozna. Povedati mi morate, kaj ste si izmislili. Stopila sta v stran, da bi ju nihče ne slišal. Henry jo je objel čez pas in ji začel šepetati nekaj na uho, dočim je začel Francis z daljnogledom opazovati oborožene ljudi na krovu parnika "Dolores," da skrije jezo, ki se ga je polastila pri pogledu na zaljubljeni parček. Kapitan Trefethen se je škodoželjno nasmehnil in pogledal plavalaskega mornarja, češ, le paziva, da ne prideva ob masten zašlužek.

—Zdaj, kapitan, — je dejal Henry, ko je bil pogovor z Leoncio končan, — smo ti pred ožino El Tigre. Stopite h krmilu in obrnite ladjo tako, da pride mo y ožino. Še nekaj. Takoj

mi prinesite klopčič starega morniškega motvoza, nekaj bičev in pločevinasto posodo, v kateri je pivo v steklenicah. —Moram vas opozoriti, da je motvoz zelo drag, sire — je tarjal kapitan Trefethen. —Plačam, vam, kolikor zahtevate, — je dejal Francis. —In kotliček za kavo je malene povsem nov. —Plačamo ga. Kapitan je vzdihnil in umolknil, potem je znova vzdihnil, ko je opazil, kako odpira Henry steklenico za steklenico in izliva pivo v morje. —Prosim vas, sire, — se je oglasil Parcial. — Če že morate izprazniti steklenice, vam bom zelo hvaležen, ako izlijete pivo v moja usta. Ostalega piva ni bilo treba izliti v morje, zakaj moštvo se je z veseljem lotilo tega posla in Henry je kmalu prišel do praznih steklenic. Zamašil jih je in privezal za vrh tako, da je bila oddaljena druga od druge šest čevljev. Na en konec vrvi je privezal kotliček in dve pločevinasti posodi za petrolej, na drugi pa prazen zaboj. Nato se je ozrl na Francis, ki je priklimal z glavo, češ: —Že pred petimi minutami sem vedel, kaj nameravaš s ropotijo. El Tigre je najbrže zelo ozek, sicer bi se parnik izognil tvoji pasti. —El Tigre je kot nalašč tako ozek, da se naš načrt ne more izjaloviti, — je odgovoril Henry. Na enem kraju je ožina široka komaj štirideset čevljev. Parnik se ujame v našo past samo tedaj, ako obtiči na pesku. Sicer pa ni nevarnosti, da bi posadka utonila. Zdaj pa odnesimo to ropotijo na sprednji del, da jo vržemo v morje. Ti stopi na desno stran krova, jaz pa ostanem na levi. In ko ti dam znak, vrži ta zaboj kar se da daleč v morje.

—Kaj pa, če veter spremeni svojo smer ali če poneha, sire? — je vprašal kapitan Trefethen. —Ta morska ožina mi je prav dobro znana. Tam so vedno hudi vrtnici in moja jadralnica se lahko razbije ob skali. —Če bi se to zgodilo, vam povrnem vso škodo v zlatu — je dejal Francis. Zdaj pa le urno na dan z besedo, kakšna je druga polovica tvojega načrta, dragi Henry.

—Sram me je priznati — se je zakrohotal Henry, — toda zdi se mi, da bomo slišali več pristnih španskih kletev, nego se jih je razlegalo po chiriquiskem zalivu, od kar je stari sire Henry pustošil San Antonio in Bocas del Toro. Kar zijali boste! Lencie je od veselja zaploskala in vzkliknila: —Čutim, da je vaš načrt imeniten, dragi Henry! Saj se vam že na obrazu pozna. Povedati mi morate, kaj ste si izmislili. Stopila sta v stran, da bi ju nihče ne slišal. Henry jo je objel čez pas in ji začel šepetati nekaj na uho, dočim je začel Francis z daljnogledom opazovati oborožene ljudi na krovu parnika "Dolores," da skrije jezo, ki se ga je polastila pri pogledu na zaljubljeni parček. Kapitan Trefethen se je škodoželjno nasmehnil in pogledal plavalaskega mornarja, češ, le paziva, da ne prideva ob masten zašlužek.

—Zdaj, kapitan, — je dejal Henry, ko je bil pogovor z Leoncio končan, — smo ti pred ožino El Tigre. Stopite h krmilu in obrnite ladjo tako, da pride mo y ožino. Še nekaj. Takoj

mi prinesite klopčič starega morniškega motvoza, nekaj bičev in pločevinasto posodo, v kateri je pivo v steklenicah. —Moram vas opozoriti, da je motvoz zelo drag, sire — je tarjal kapitan Trefethen. —Plačam, vam, kolikor zahtevate, — je dejal Francis. —In kotliček za kavo je malene povsem nov. —Plačamo ga. Kapitan je vzdihnil in umolknil, potem je znova vzdihnil, ko je opazil, kako odpira Henry steklenico za steklenico in izliva pivo v morje. —Prosim vas, sire, — se je oglasil Parcial. — Če že morate izprazniti steklenice, vam bom zelo hvaležen, ako izlijete pivo v moja usta. Ostalega piva ni bilo treba izliti v morje, zakaj moštvo se je z veseljem lotilo tega posla in Henry je kmalu prišel do praznih steklenic. Zamašil jih je in privezal za vrh tako, da je bila oddaljena druga od druge šest čevljev. Na en konec vrvi je privezal kotliček in dve pločevinasti posodi za petrolej, na drugi pa prazen zaboj. Nato se je ozrl na Francis, ki je priklimal z glavo, češ: —Že pred petimi minutami sem vedel, kaj nameravaš s ropotijo. El Tigre je najbrže zelo ozek, sicer bi se parnik izognil tvoji pasti. —El Tigre je kot nalašč tako ozek, da se naš načrt ne more izjaloviti, — je odgovoril Henry. Na enem kraju je ožina široka komaj štirideset čevljev. Parnik se ujame v našo past samo tedaj, ako obtiči na pesku. Sicer pa ni nevarnosti, da bi posadka utonila. Zdaj pa odnesimo to ropotijo na sprednji del, da jo vržemo v morje. Ti stopi na desno stran krova, jaz pa ostanem na levi. In ko ti dam znak, vrži ta zaboj kar se da daleč v morje.

—Kaj pa, če veter spremeni svojo smer ali če poneha, sire? — je vprašal kapitan Trefethen. —Ta morska ožina mi je prav dobro znana. Tam so vedno hudi vrtnici in moja jadralnica se lahko razbije ob skali. —Če bi se to zgodilo, vam povrnem vso škodo v zlatu — je dejal Francis. Zdaj pa le urno na dan z besedo, kakšna je druga polovica tvojega načrta, dragi Henry.

—Sram me je priznati — se je zakrohotal Henry, — toda zdi se mi, da bomo slišali več pristnih španskih kletev, nego se jih je razlegalo po chiriquiskem zalivu, od kar je stari sire Henry pustošil San Antonio in Bocas del Toro. Kar zijali boste! Lencie je od veselja zaploskala in vzkliknila: —Čutim, da je vaš načrt imeniten, dragi Henry! Saj se vam že na obrazu pozna. Povedati mi morate, kaj ste si izmislili. Stopila sta v stran, da bi ju nihče ne slišal. Henry jo je objel čez pas in ji začel šepetati nekaj na uho, dočim je začel Francis z daljnogledom opazovati oborožene ljudi na krovu parnika "Dolores," da skrije jezo, ki se ga je polastila pri pogledu na zaljubljeni parček. Kapitan Trefethen se je škodoželjno nasmehnil in pogledal plavalaskega mornarja, češ, le paziva, da ne prideva ob masten zašlužek.

—Zdaj, kapitan, — je dejal Henry, ko je bil pogovor z Leoncio končan, — smo ti pred ožino El Tigre. Stopite h krmilu in obrnite ladjo tako, da pride mo y ožino. Še nekaj. Takoj

mi prinesite klopčič starega morniškega motvoza, nekaj bičev in pločevinasto posodo, v kateri je pivo v steklenicah. —Moram vas opozoriti, da je motvoz zelo drag, sire — je tarjal kapitan Trefethen. —Plačam, vam, kolikor zahtevate, — je dejal Francis. —In kotliček za kavo je malene povsem nov. —Plačamo ga. Kapitan je vzdihnil in umolknil, potem je znova vzdihnil, ko je opazil, kako odpira Henry steklenico za steklenico in izliva pivo v morje. —Prosim vas, sire, — se je oglasil Parcial. — Če že morate izprazniti steklenice, vam bom zelo hvaležen, ako izlijete pivo v moja usta. Ostalega piva ni bilo treba izliti v morje, zakaj moštvo se je z veseljem lotilo tega posla in Henry je kmalu prišel do praznih steklenic. Zamašil jih je in privezal za vrh tako, da je bila oddaljena druga od druge šest čevljev. Na en konec vrvi je privezal kotliček in dve pločevinasti posodi za petrolej, na drugi pa prazen zaboj. Nato se je ozrl na Francis, ki je priklimal z glavo, češ: —Že pred petimi minutami sem vedel, kaj nameravaš s ropotijo. El Tigre je najbrže zelo ozek, sicer bi se parnik izognil tvoji pasti. —El Tigre je kot nalašč tako ozek, da se naš načrt ne more izjaloviti, — je odgovoril Henry. Na enem kraju je ožina široka komaj štirideset čevljev. Parnik se ujame v našo past samo tedaj, ako obtiči na pesku. Sicer pa ni nevarnosti, da bi posadka utonila. Zdaj pa odnesimo to ropotijo na sprednji del, da jo vržemo v morje. Ti stopi na desno stran krova, jaz pa ostanem na levi. In ko ti dam znak, vrži ta zaboj kar se da daleč v morje.

—Kaj pa, če veter spremeni svojo smer ali če poneha, sire? — je vprašal kapitan Trefethen. —Ta morska ožina mi je prav dobro znana. Tam so vedno hudi vrtnici in moja jadralnica se lahko razbije ob skali. —Če bi se to zgodilo, vam povrnem vso škodo v zlatu — je dejal Francis. Zdaj pa le urno na dan z besedo, kakšna je druga polovica tvojega načrta, dragi Henry.

—Sram me je priznati — se je zakrohotal Henry, — toda zdi se mi, da bomo slišali več pristnih španskih kletev, nego se jih je razlegalo po chiriquiskem zalivu, od kar je stari sire Henry pustošil San Antonio in Bocas del Toro. Kar zijali boste! Lencie je od veselja zaploskala in vzkliknila: —Čutim, da je vaš načrt imeniten, dragi Henry! Saj se vam že na obrazu pozna. Povedati mi morate, kaj ste si izmislili. Stopila sta v stran, da bi ju nihče ne slišal. Henry jo je objel čez pas in ji začel šepetati nekaj na uho, dočim je začel Francis z daljnogledom opazovati oborožene ljudi na krovu parnika "Dolores," da skrije jezo, ki se ga je polastila pri pogledu na zaljubljeni parček. Kapitan Trefethen se je škodoželjno nasmehnil in pogledal plavalaskega mornarja, češ, le paziva, da ne prideva ob masten zašlužek.

—Zdaj, kapitan, — je dejal Henry, ko je bil pogovor z Leoncio končan, — smo ti pred ožino El Tigre. Stopite h krmilu in obrnite ladjo tako, da pride mo y ožino. Še nekaj. Takoj

mi prinesite klopčič starega morniškega motvoza, nekaj bičev in pločevinasto posodo, v kateri je pivo v steklenicah. —Moram vas opozoriti, da je motvoz zelo drag, sire — je tarjal kapitan Trefethen. —Plačam, vam, kolikor zahtevate, — je dejal Francis. —In kotliček za kavo je malene povsem nov. —Plačamo ga. Kapitan je vzdihnil in umolknil, potem je znova vzdihnil, ko je opazil, kako odpira Henry steklenico za steklenico in izliva pivo v morje. —Prosim vas, sire, — se je oglasil Parcial. — Če že morate izprazniti steklenice, vam bom zelo hvaležen, ako izlijete pivo v moja usta. Ostalega piva ni bilo treba izliti v morje, zakaj moštvo se je z veseljem lotilo tega posla in Henry je kmalu prišel do praznih steklenic. Zamašil jih je in privezal za vrh tako, da je bila oddaljena druga od druge šest čevljev. Na en konec vrvi je privezal kotliček in dve pločevinasti posodi za petrolej, na drugi pa prazen zaboj. Nato se je ozrl na Francis, ki je priklimal z glavo, češ: —Že pred petimi minutami sem vedel, kaj nameravaš s ropotijo. El Tigre je najbrže zelo ozek, sicer bi se parnik izognil tvoji pasti. —El Tigre je kot nalašč tako ozek, da se naš načrt ne more izjaloviti, — je odgovoril Henry. Na enem kraju je ožina široka komaj štirideset čevljev. Parnik se ujame v našo past samo tedaj, ako obtiči na pesku. Sicer pa ni nevarnosti, da bi posadka utonila. Zdaj pa odnesimo to ropotijo na sprednji del, da jo vržemo v morje. Ti stopi na desno stran krova, jaz pa ostanem na levi. In ko ti dam znak, vrži ta zaboj kar se da daleč v morje.

—Kaj pa, če veter spremeni svojo smer ali če poneha, sire? — je vprašal kapitan Trefethen. —Ta morska ožina mi je prav dobro znana. Tam so vedno hudi vrtnici in moja jadralnica se lahko razbije ob skali. —Če bi se to zgodilo, vam povrnem vso škodo v zlatu — je dejal Francis. Zdaj pa le urno na dan z besedo, kakšna je druga polovica tvojega načrta, dragi Henry.

—Sram me je priznati — se je zakrohotal Henry, — toda zdi se mi, da bomo slišali več pristnih španskih kletev, nego se jih je razlegalo po chiriquiskem zalivu, od kar je stari sire Henry pustošil San Antonio in Bocas del Toro. Kar zijali boste! Lencie je od veselja zaploskala in vzkliknila: —Čutim, da je vaš načrt imeniten, dragi Henry! Saj se vam že na obrazu pozna. Povedati mi morate, kaj ste si izmislili. Stopila sta v stran, da bi ju nihče ne slišal. Henry jo je objel čez pas in ji začel šepetati nekaj na uho, dočim je začel Francis z daljnogledom opazovati oborožene ljudi na krovu parnika "Dolores," da skrije jezo, ki se ga je polastila pri pogledu na zaljubljeni parček. Kapitan Trefethen se je škodoželjno nasmehnil in pogledal plavalaskega mornarja, češ, le paziva, da ne prideva ob masten zašlužek.

—Zdaj, kapitan, — je dejal Henry, ko je bil pogovor z Leoncio končan, — smo ti pred ožino El Tigre. Stopite h krmilu in obrnite ladjo tako, da pride mo y ožino. Še nekaj. Takoj

posoda sta odletela vsak na svojo stran in potegnili za seboj motvoz, na katerem so visele

prazne teklenice, škatlice in kotlički.

(Dalje prihodnjič)

PREČITAJTE in TAKOJ SPOROČITE

svoje ime, naslov, poklic in tel. šte.

DA TUDI VAŠE IME UVRSTI KLASIFICIRANI

ISCELO SE POVERJENCI za nebranje podatkov v vsaki koloniji. Dostojen zaslužek ob malem trudu za zanesljivo, inteligentno in poznano osebo. PISITE!

NARODNI ADRESAR
AMERIŠKIH
HRVATOV-SLOVENCEV-RBOV
156 Fifth Ave. Urednik New York, N.Y.

Denite v hišo furnes sedaj in plačajte jeseni! **Specielno samo za nekaj časa!**

Steam, Hot Water, Hot Air Furnaces. Lahko kupite na 36 mesečnih obrokov. Popravljamo furneze in boilerje vseh vrst. Vprašajte za slovenskega zastopnika Štefan Robash.

WOLFF HEATING CO.
HEATING ENGINEERS
9703 North Boulevard Tel. GL 9218-9219

Prva, najstarejša, največja in najbogatejša slovenska

katoliška podporna organizacija v Združenih

Državah Ameriških, je:

Kranjsko-Slovenska Katoliška Jednota

Ustanovljena 2. aprila 1894, inkorporirana 12. januarja 1898 v državi Illinois, s sedežem v mestu Joliet, Illinois.

POSUJE ŽE 42 LET.

Glavni urad v lastnem domu: 1004 No. Chicago Street, Joliet, Illinois.

SKUPNO PREMOZENJE ZNAŠA NAD \$3,500,000.00.

SOLVENTNOST K. S. K. JEDNOTE ZNAŠA NAD 100%.

K. S. K. Jednota ima okrog 35,000 članov in članic v odraslem in mladinskem oddelku.

SKUPNO ŠTEVILO KRAJEVNIH DRUŠTEV 186.